

ת"פ 44833/10/16 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד ע ב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 44833-10-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' ב
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה
ע"י עוה"ד רעות זוסמן
נגד
הנאשם - ע ב
ע"י עוה"ד אלי מסטרמן

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הוא בעלה של המתלוננת (להלן: **המתלוננת**) ושניהם התגוררו בבית שמצוי בתחומי העיר רמלה (להלן: **הבית**). פלוני, קטין יליד 1998, הוא נכדם של הנאשם והמתלוננת (להלן: **פלוני**). ביום 20.8.16, בשעה 12:25, או בסמוך לכך, נכחו הנאשם, המתלוננת ופלוני בתוך הבית. התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת ובמהלכו הנאשם אחז בידה על מנת לחטוף מידיה את הטלפון הנייד שהחזיקה ברשותה. בהמשך, הנאשם עיקם את ידה ודרך על רגלה. פלוני הדף את הנאשם מהמתלוננת ובתגובה אחז הנאשם בחולצתו של פלוני, משך אותה, דחף אותו בידיו וסימן לעברו תנועת אגרוף. הנאשם כפר בכתב האישום ונשמעו הראיות.

העדות המרכזיות

3. פלוני העיד בבית המשפט, בתמצית כדלקמן: הוא שומר על קשר קרוב עם הנאשם והמתלוננת ונוהג

לבקרו כמעט מדי שבוע; במועד האירוע מושא כתב האישום, הגיע לבית ובעת שנכנס לבית שמע צעקות בין הנאשם למתלוננת; פלוני ראה את הנאשם תופס את ידיה של המתלוננת ומעקם לה אותן ובתגובה היא התקשרה באמצעות הטלפון הנייד שהיה ברשותה למשטרה; הנאשם גם דרך על רגליה של המתלוננת; הנאשם ניתק את השיחה; פלוני ניסה להזיז את הנאשם מהמתלוננת, והנאשם בתגובה דחף אותו ועשה לו סימן של יד קפוצה כאות לכך שבכוונתו לתת לו אגרוף; בהמשך, הגיעה משטרה לבית (פרוט' מיום 10.10.18, עמ' 11 ש' 24 - 28, עמ' 12 ש' 1 - 21, עמ' 13 ש' 1 - 15).

4. המתלוננת העידה בתמצית, כדלקמן: כיום, היא בת 70 ונשואה לנאשם מאז 1965 ועד היום ויש להם 20 נכדים ופלוני הוא הנכד שמבקרם באופן תדיר; הנאשם כיום חולה באלצהיימר, שוכח דברים ומתעצבן במהרה; במועד האירוע מושא כתב האישום, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בנוגע לאוכל שהיא הכינה; בהמשך, הנאשם קם לעברה והחל לסובב לה את ידיה ובתגובה אמרה לו שהיא תתקשר למשטרה ולכן הוא רצה לקחת ממנה את הטלפון הנייד שהיה ברשותה; המתלוננת הספיקה להתקשר למשטרה; פלוני ניסה להרחיק את הנאשם ממנה ובתגובה הנאשם אחז בפלוני בחולצתו ונתן לו שתי סטירות; בהמשך, הגיעה משטרה לבית (פרוט' מיום 10.10.18, עמ' 13 ש' 29 - 32, עמ' 14 ש' 1 - 14, עמ' 15 ש' 19 - 20, 29 - 31, עמ' 16 ש' 7 - 8, ש' 17 - 31, עמ' 17 ש' 4 - 11).

5. בעדותו של הנאשם בבית המשפט, למעשה, הוא לא מסר גרסה כלשהי. לטענתו, הוא לא זוכר את האירוע מושא כתב האישום וגם לא זכור לו מועד כלשהו שבו הגיעה משטרה לביתו (פרוט' מיום 23.10.18, עמ' 21 ש' 19 - 27). יש לציין שבאמרת החוץ של הנאשם, בעת שנחקר במשטרה, וזאת באותו היום (4/ת), אישר שהיה בבית אך הכחיש שתקף את המתלוננת ואת פלוני.

6. בנסיבות אלה, כאשר אין גרסה של הנאשם בחקירתו הראשית בבית המשפט לגבי האירוע מושא כתב האישום שניתן לערוך לגביה חקירה נגדית עניינית, על בית המשפט לבחון האם מכלול הראיות שהובאו על ידי המאשימה, מקימות את העבירות מושא כתב האישום, וזאת מעל לכל ספק סביר. לדעתי, יש להשיב על שאלה זו בחיוב.

עבירת התקיפה של בת זוג

7. לגבי עבירת התקיפה של המתלוננת, הנני קובע שיש להרשיע את הנאשם בביצועה של עבירה זו. הנתון של אחיזה בידיה של המתלוננת ועקימתה, עולה בבירור מתוך ההצלבה של עדותה של המתלוננת עם עדותו של פלוני שהיה עד ראיה לאירוע. יוזכר, העדות של המתלוננת והעדויות של פלוני מהוות חיזוק אחת לשנייה ומכאן המשקל הגבוה שיש לייחס לכל אחת מהעדויות. בנוסף, העדות של כל אחד מהם לעניין עקימת ידיה של המתלוננת על ידי הנאשם מקבלת חיזוק נוסף מאמרת קורבן אלימות.

8. המתלוננת מסרה לשוטר שהגיע למקום שהנאשם עיקם לה את ידיה (ראו דוח הפעולה של השוטר יורי

קזנפרוב, ת/1, להלן: יורי). אמירה זו היא בגדר "אמרת קורבן אלימות" שעומדת כראיה עצמאית שהינה קבילה לאמיתות התוכן.

9. כידוע, הלכה פסוקה היא שאמרת קורבן אלימות, כראייה קבילה לאמיתות התוכן, כוללת גם אמירה שנאמרת על ידי קורבן אלימות בפני איש מרות, כגון שוטר, שמגיע לזירת אירוע האלימות (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, פסקאות 9 - 12 לפסק דינו של כבוד השופט סולברג]).

10. דוח הפעולה של יורי (ת/1) הוגש לפי "**כלל הקפאת הזכירה**" (ראו עדותו של יורי בבית המשפט לפיה אינו זוכר את האירוע אך אישר שהוא זה שערך את דוח הפעולה, פרוט' מיום 23.10.18, עמ' 19 ש' 1 - 8). עם זאת, האמור בדוח הפעולה מקבל חיזוק מהעדויות של המתלוננת ושל פלוני לעניין עצם עקימת הידיים, ומכאן המשקל הגבוה שיש לייחס לדוח הפעולה, לרבות לאמרת קורבן אלימות שמופיעה בו.

11. ואף זאת. ניתן ללמוד על אמינות העדות של פלוני ואמינות העדות של המתלוננת בכך שכל אחת מהן זוכה לחיזוק מנתון אובייקטיבי והוא תמליל השיחה עם מוקד 100 של המשטרה (ת/3). המתלוננת ופלוני העידו שהנאשם רצה לנתק את השיחה לאחר שהמתלוננת הספיקה להתקשר למשטרה.

12. מעיון בתמליל (ת/3) עולה שנשמעים ברקע צעקות של גבר שאומר "**אל תרביץ לה**" (ראו שיחה 1) ובהמשך, המוקד שואל "**הכל בסדר?**" והמודיע עונה "**כן, כן, כן**" (ברקע אישה צועקת: **הוא משקר**) (שיחה 2). כמו כן, ב-"דוח אירועים מלא" של משטרת ישראל משל"ט מרכז, נאמר כדלקמן: "**אל תציק לה, נשמע ברקע והטלפון נותק. בניסיון לחזור אליו, פניתי לניקיטה שמדבר רוסית וזה דיבר איתו בטלפון. הוא אמר, לא, לא משטרה, ואילו אשתו ממשיכה לצעוק ושוב ניתק הנייד**" (ת/2). מהתמליל עולה בבירור שאדם מנסה להתקשר למשטרה ואדם אחר מנסה למנוע את השיחה, בדיוק כפי שהעידו המתלוננת ופלוני.

13. למען השלמת התמונה יש לציין שבדוח הפעולה של יורי נאמר כי המתלוננת אמרה בתגובה לכך שהנאשם עיקם לה את ידיה, שהיא "**נתנה לו מכה עם מקל שהיה לידה ופצעה אותו ביד**" (ת/1). בעדותו של הנאשם באמרת החוץ (ת/4, אחרי ש' 63), הוא נשאל וענה כדלקמן:

"ש. אשתך נתנה לך מכה ביד עם המקל ועשתה לך סימן ביד?"

ת. לא.

ש. תראה לי את הידיים שלך.

הערה: החשוד מראה לי את שתי ידיו ולא רואים כל סימן".

14. יתר על כן, בעדותו של הנאשם בבית המשפט הוא לא מסר גרסה כלשהי לגבי האירוע מושא כתב האישום. על אחת כמה וכמה שלא טען שהמתלוננת הכתה אותו עם מקל ושהדבר הותיר סימן על ידו.

15. לפיכך, הנני קובע כממצא עובדתי, שיש לייחס משקל נמוך לדבריה של המתלוננת בפני יורי שנתנה לנאשם מכה עם מקל והותירה סימן על ידו. במילים אחרות, הנני קובע כממצא עובדתי, שהמתלוננת כלל לא הכתה את הנאשם עם מקל.

עבירת התקיפה של פלוני

16. לגבי עבירת התקיפה של פלוני, גם עניין זה עולה בבירור מתוך עדותו של פלוני שמקבלת חיזוק מעדותה של המתלוננת. אומנם, המתלוננת אמרה שהנאשם אחז בחולצתו של פלוני ובהמשך נתן לו שתי סטירות ובעוד שפלוני אמר שהיה מדובר רק בדחיפה. אף על פי כן, לא התרשמתי שמדובר בסתירה מהותית, לא כל שכן סתירה שיש בה כדי לכרסם כהוא זה ממהימנות עדותו של מי מהם.

17. למעשה, שני העדים, המתלוננת ופלוני, מתארים אירוע של תקיפת סתם כלפי פלוני. עדותו של פלוני מצמצמת את אירוע התקיפה ל"דחיפה" ובעוד שהמתלוננת העידה שמדובר באירוע רחב יותר הכולל "אחיזה בחולצה" ובהמשך "שתי סטירות". המאשימה הסתפקה בעת ניסוח כתב האישום בגרסה המצומצמת של פלוני. כאמור, מדובר בשתי עדויות מהימנות. לפיכך, הנני קובע כממצא עובדתי שהנאשם אכן דחף את פלוני מחולצתו ודי בכך כדי להקים את העבירה של תקיפת סתם. לא מצאתי צורך לדון בשאלה האם הנאשם סטר לפלוני.

עבירת האיומים כלפי פלוני

18. מעדותו של פלוני, שנמצאה אמינה בעיני, עלה שהנאשם עשה תנועה של יד קפוצה לעברו של פלוני כאות אזהרה לאגרוף שפלוני עלול לקבל ממנו. סעיף 192 לחוק העונשין מגדיר את עבירת האיומים ככוללת בתוכה איום "**בכל דרך שהיא**", היינו גם בהתנהגות. על כן, ברור שמתקיימת גם עבירת האיומים של הנאשם כלפי פלוני, מעצם כך שאיים עליו ביד קפוצה שבכוונתו לתת לו אגרוף.

הטענה של זוטי דברים

19. הנאשם העלה בשלב הסיכומים טענה של זוטי דברים, לפיה האירוע מושא כתב האישום הוא כה מינורי שאין מקום להגשת כתב אישום בגינו. טענה זו דינה להידחות וזאת מהנימוקים הבאים: **ראשית**, הגיל של המתלוננת; **שנית**, תחושת חוסר האונים של המתלוננת למול הנאשם בכך שעיקם את ידיה, תקף ואת פלוני שהתערב ביניהם לטובתה ואיים עליו; **שלישית**, בהמשך הניסיון של הנאשם למנוע ממנה

להתקשר למשטרה; **רביעית**, הרושם שהתקבל הוא שהנאשם הפסיק את מעשיו (תקיפה ואיומים) כלפי המתלוננת ופלוני רק לאחר שהבין שאמורה להגיע משטרה לבית. לפיכך, הטענה של זוטי דברים, נדחית.

סוף דבר

20. לסיכום, הנני מרשיע את הנאשם בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם של בת זוג לפי סעיף 382 לחוק העונשין; תקיפת סתם של פלוני לפי סעיף 379 לחוק העונשין וכן איומים כלפי פלוני לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.